

Projekt

z dnia 21 listopada 2019 r.

Zatwierdzony przez

**UCHWAŁA NR
RADY MIEJSKIEJ W ŚREMIE**

z dnia r.

w sprawie nadania nazwy mostowi

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 13 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2019 r. poz. 506, 1309, 1696 i 1815) Rada Miejska w Śremie uchwała, co następuje:

§ 1. 1. Nadaje się nazwę "majora Stefana Chosłowskiego" mostowi usytuowanemu na kanale ulgi rzeki Warty w ciągu drogi gminnej nr 600389P.

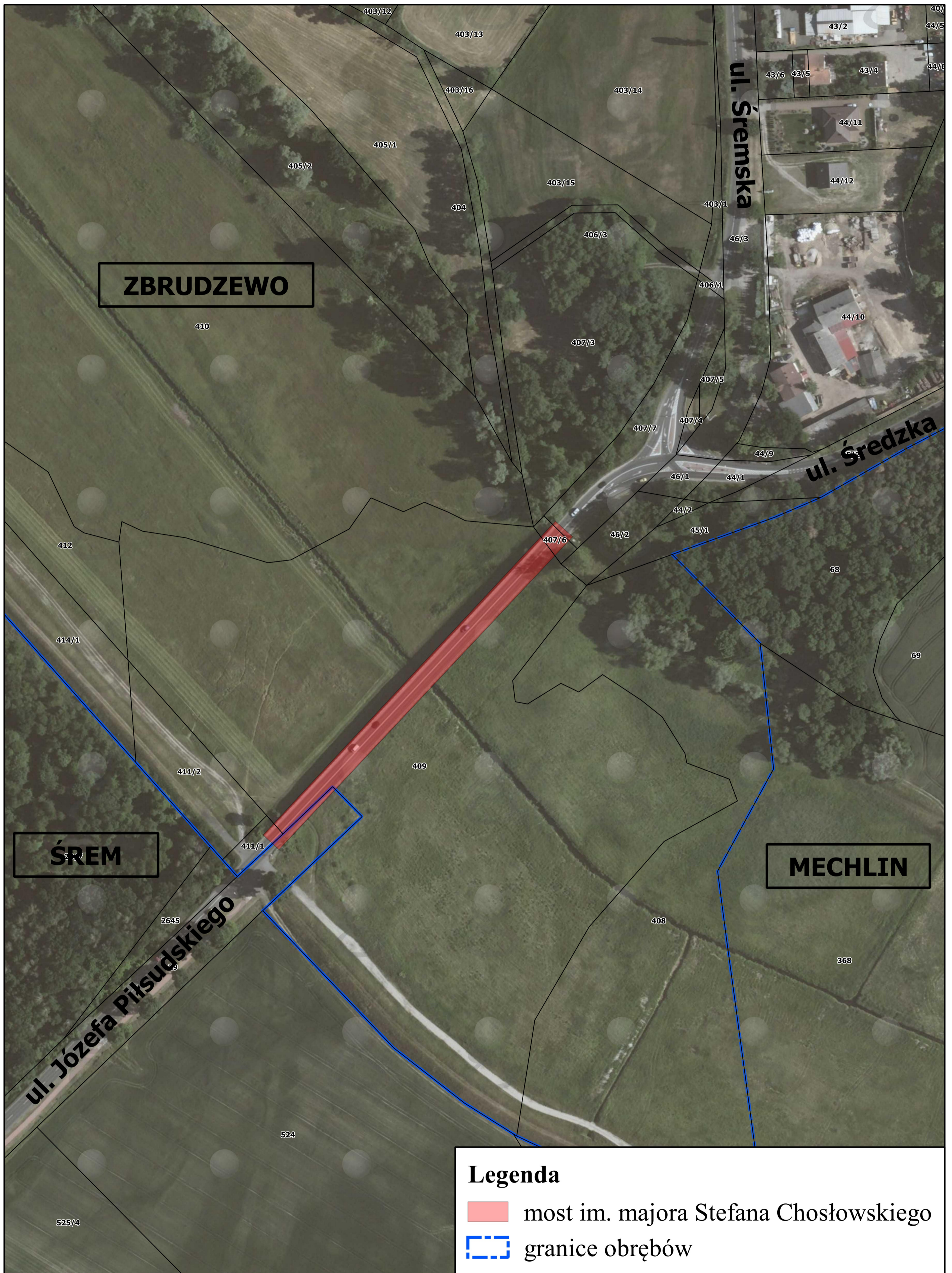
2. Położenie mostu określa załącznik graficzny do uchwały.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Śremu.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Wielkopolskiego.

Burmistrz Śremu

Adam Lewandowski

Burmistrz Śremu

Adam Lewandowski

Uzasadnienie

UCHWAŁA NR **RADY MIEJSKIEJ W ŚREMIE**

z dnia 2019 r.

w sprawie nadania nazwy mostowi

Z inicjatywą uhonorowania osoby majora Stefana Chosłowskiego wystąpił Komitet Rodzin Powstania Wielkopolskiego oraz Towarzystwo Miłośników Ziemi Śremskiej. W uzasadnieniu swych wniosków autorzy podkreślają zasługi majora Stefana Chosłowskiego jako dowódcy Baonu Śremskiego i jednego z najbardziej walecznych dowódców Powstania Wielkopolskiego, dzięki któremu przeprowadzono wiele zwycięskich bitew wyzwalających Wielkopolskę.

Stefan Chosłowski herbu Sas - urodził się w roku 1889 w rodzinie ziemiańskiej z wielkimi tradycjami niepodległościowymi. O rodzinie Chosłowskich herbu Sas głośno było w czasie Wiosny Ludów, Powstaniu Styczniowym i oczywiście Powstaniu Wielkopolskim. Oprócz tradycji patriotycznych i niepodległościowych Chosłowscy herbu Sas byli prekursorami ruchów charytatywnych i pomocowych. Stefan Chosłowski herbu Sas wychowany w polskim duchu patriotycznym, ranny pod Verdun w czasie I Wojny Światowej powrócił do Wielkopolski w stopniu podporucznika. Z racji swoich doświadczeń wojennych jako frontowiec, a jednocześnie człowiek wykształcony korzystając ze swoich frontowych przyjaźni oraz wpływów, które miał jako ziemianin kreślił wraz z dowódcami przyszłego powstania plany strategiczne związane z tym polskim zrywem niepodległościowym. Z opowiadań najbliższej rodziny m.in. Marii Pawłowskiej z Chosłowskich herbu Sas uchodził za szczerego patriotę pomimo, że mógł wieść dostatnie życie ziemianina w majątku ziemskim. Wspólnie ze swoimi przyjaciółmi nie godząc się na okupację niemiecką przygotowywał wraz z wielkopolskim ziemiaństwem Powstanie Wielkopolskie. Niezależnie od tego tworzy Baon Śremski obejmujący duży obszar Wielkopolski współpracując ze swoim kuzynem Józefem Modlibowskim, ziemianinem, który tworzył Baon Koźmiński, a pod koniec życia został zamęczony w obozie w Oświęcimiu. Tak Stefan Chosłowski zdobywa koszary i magazyny w Śremie gdzie pod bronią było kilka tysięcy frontowych żołnierzy niemieckich. Koordynował działania powstańcze m.in. pod Rawiczem, prowadził powstańców w słynnej bitwie pod Strzyżewem i ostrymi walkami pod Zbąszyniem będąc cały czas w kontakcie z dowódcami z różnych stron Wielkopolski doradzając im jako oficer frontowy w strategicznych decyzjach. Po zwycięskim Powstaniu Wielkopolskim już jako major brał udział w wojnie polsko-bolszewickiej będąc dowódcą

69 Pułku Piechoty. W okresie międzywojennym działał w Związku Powstańców i Wojaków, a zawodowo był wicedyrektorem Towarzystwa Ubezpieczeń „Snop”. We wrześniu 1939 r. walczył jako dowódca Batalionu Wartowniczego Nr 73 w ramach 25 Dywizji Piechoty. Dostał się do niemieckiej niewoli i resztę wojny spędził w obozie jenieckim w Woldenbergu. Po powrocie z obozu zamieszkał w Gnieźnie nękany i szykanowany przez władze komunistyczne jako jeden z dowódców Powstania Wielkopolskiego i bohater wojny polsko-bolszewickiej. Za swoje zasługi i bohaterstwo w Powstaniu Wielkopolskim, w wojnie polsko-bolszewickiej został uhonorowany najwyższym odznaczeniem wojskowym Rzeczypospolitej Polskiej Krzyżem Virtuti Militari, za męstwo trzykrotnie Krzyżem Walecznych, Krzyżem Niepodległości i Złotym Krzyżem Zasługi. Pod koniec życia zamieszkał w mieszkaniu swojego przyjaciela Komendanta Powstania Wielkopolskiego Stanisława Taczaka w Gnieźnie gdzie zmarł w 1954 r.

Źródło:

<https://powstanmy.pl/komitet-rodzin-powstania-wielkopolskiego/>

Burmistrz Śremu

Adam Lewandowski